

Arrest

nr. 118 534 van 7 februari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Sierraleonense nationaliteit en bent u geboren op 21 augustus 1985 te Bumpe. Uw etnische origine is Krio.

Uw ouders, uw zussen en uw broer overleden tijdens de burgeroorlog te Sierra Leone en u groeide – na de burgeroorlog – op bij uw oom (A.J.). U woonde samen met uw oom (A.J.) en zijn zoon (M.) in Bumpe in het huis dat van uw vader was. De laatste zes jaar van uw verblijf in Sierra Leone woonde u er ook samen met uw vriendin (I.D.), de moeder van uw twee kinderen. (A.J.) en zijn zoon (M.) zijn beiden leiders in de Poro gemeenschap. Als kind werd u lid van de Poro gemeenschap, maar omdat u

huidproblemen kreeg tijdens de initiëring, wilde u geen activiteiten doen voor de Poro gemeenschap. (M.) – die rebellenleider was tijdens de burgeroorlog – bedreigde u steeds en hij wilde u dwingen om leider van de Poro gemeenschap te worden en om zelf mensen te initiëren. Omdat u als kind reeds veel bloed zag, wilde u het niet doen. Er ontstond een gevecht tussen u en (M.). Hij stak in uw arm, waarop u hem in de maag stak met een mes. U vluchtte weg tot Lunge en hebt er geen idee van wat er verder met (M.) gebeurde. In Lunge ontmoette u (J.). Hij gaf aan dat hij u tot Europa kon brengen indien u hem 2.700.000 Leones betaalde. U had twee miljoen verdiend door seksuele handelingen met een pastoor te stellen en de rest betaalde u in diamanten die u had opgegraven. Op 13 oktober 2012 verliet u Sierra Leone per wagen en reisde u naar Liberia. Daar bracht (J.) u onder in een huis terwijl hij voor u een paspoort regelde. Jullie reisden per vliegtuig naar België waar u op 29 oktober 2012 een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er doorheen uw verklaringen niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door uw (M.), omdat u geen leider van de Poro gemeenschap werd en u hem neerstak met een mes, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt. Vooreerst blijkt dat uw kennis betreffende het lidmaatschap van uw oom (A.J.) – de persoon die u groot bracht – en de Poro gemeenschap in het algemeen beperkt is. U gaf aan dat uw oom (A.J.) u op de leeftijd van negen – tien jaar gedwongen had om lid te worden van de Poro gemeenschap en hij u vertelde dat u een leider moest worden van Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.11). U verklaarde dat u – na de burgeroorlog – opgroeide bij uw oom (A.J.) en u samenwoonde met uw oom (A.J.) en zijn zoon (M.) in Bumpé (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd wat de namen van de kinderen van uw oom (A.J.) waren, gaf u drie namen op en gaf u aan ze niet allemaal meer te weten (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd naar de leeftijd van uw oom (A.J.), gaf u aan het niet te weten. Evenmin kende u de leeftijd van (M.), de zoon van (A.J.) waarmee u samenwoonde en opgroeide (gehoor CGVS, p.4).

U gaf aan dat uw oom (A.J.) een leider is binnen de Poro gemeenschap, maar toen u gevraagd werd sinds wanneer hij lid werd van de Poro gemeenschap, gaf u vaag aan dat u hem – sinds uw geboorte – kende als lid van de Poro gemeenschap. Later gaf u aan niet te weten op welke leeftijd hij lid werd van de Poro gemeenschap. Toen u gevraagd werd sinds wanneer uw oom leider is binnen de Poro gemeenschap, ontweek u opnieuw de vraag door te stellen dat u hem – sinds u geïnitieerd werd – kende als leider binnen de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd wat de titel / Poro naam van uw oom (A.J.) was, ontweek u de vraag, door te stellen dat hij maskers maakte. Toen de vraag herhaald werd, ontweek u opnieuw de vraag door te stellen dat hij 'marks' zette. Toen u gevraagd werd of u de titel / Poro naam van uw oom (A.J.) dan niet kende, gaf u toe het niet te weten (gehoor CGVS, p.13-14). Evenmin kende u de titel / Poro naam van uw neef (M.) (gehoor CGVS, p.15). Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende het lidmaatschap van uw oom (A.J.) – de persoon die u groot bracht – bij de Poro gemeenschap uiterst beperkt is.

U gaf aan dat u leider van de Poro gemeenschap moest worden, omdat het in de familie zat (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd wat zou gebeuren als uw familie geen zoon heeft; wie dan opvolgt, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd welke titel / Poro naam u zou krijgen als leider van de Poro gemeenschap, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd om namen van leden binnen de Poro gemeenschap te Bumpé te noemen, kwam u niet verder dan drie voornamen. Toen u gevraagd werd de volledige namen te geven, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.19). Toen u verder gevraagd werd wanneer u voor het eerst gevraagd werd om een leider te worden binnen de Poro gemeenschap, gaf u vaag aan het na de burgeroorlog was. Toen u de vraag opnieuw gesteld werd en u gevraagd werd hoe oud u toen was of in welk jaar het toen was, gaf u al even vaag aan dat het een tijdje geleden was. Later gaf u aan het niet te weten, omdat u niet naar school ging en u kan schrijven om aan te tonen dat u niet naar school ging (gehoor CGVS, p.12-13). De door u aangehaalde reden is niet afdoende om te verklaren waarom u niet weet wanneer u voor het eerst gevraagd werd om leider binnen de Poro gemeenschap te worden. De dag van uw asielaanvraag ondertekende u immers de documenten met uw naam in perfect geschreven letters en u volgde in Sierra Leone een opleiding tot lasser (zie administratief dossier en gehoor CGVS, p.3, p.6-7 en p.13). Toen u daarop gewezen werd, wist u plots wél dat men dit twee jaar geleden voor het eerst vroeg (gehoor CGVS, p.13). Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw verklaringen bijstelt in functie van de opmerkingen van de interviewer. U noemde verder vijf buurdorpen van Bumpé – het dorp waar u leider van de Poro gemeenschap moest worden – en gaf aan dat elk van deze dorpen een eigen Poro gemeenschap heeft. Toen u gevraagd werd de namen van de chiefs van de Poro gemeenschappen van deze buurdorpen te geven, gaf u aan geen van de namen te kennen

(gehoor CGVS, p.14-15). Toen u gevraagd werd wat de Poro gemeenschap is, kwam u niet verder dan vaag te stellen dat het een 'tribu' is, het de cultuur is waarin u geboren bent en iedereen van de familie lid moet worden (gehoor CGVS, p.14). U gaf aan dat vrouwen geen lid kunnen worden van de Poro gemeenschap en ze een eigen gemeenschap hebben, maar u kende de naam van deze gemeenschap niet (meer) (gehoor CGVS, p.15).

Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende uw toetreding tot – en de Poro gemeenschap in het algemeen – erg summier is. Aangezien het door u aangehaalde gedwongen leiderschap binnen de Poro gemeenschap zulke cruciale rol speelt bij de door u ingeroepen vrees en gelet op uw geringe kennis de Poro gemeenschap, kunnen serieuze vragen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder maakte u niet aannemelijk dat (M.) – de zoon van uw oom Aiah bij wie u opgroeide – u zou vervolgen, omdat u het leiderschap binnen de Poro gemeenschap weigerde.

U verklaarde dat u bij terugkeer naar Sierra Leone angst heeft dat (M.) u zal vinden en hij – en zijn groep – u zullen doden (gehoor CGVS, p.19). U gaf aan dat u (M.) met een mes in de buik stak en u niet weet wat later met hem gebeurde. Verder gaf u aan dat u niet weet of (M.) overleden is of niet (gehoor CGVS, p.10). Toen de dossierbehandelaar u er later op wees dat (M.) misschien overleed toen u hem neerstak (en hij u dus niet meer zou kunnen doden), gaf u aan dat hij niet overleed. Toen u gevraagd werd hoe u dat weet, gaf u opnieuw – ontwijkend – aan dat hij overleed (gehoor CGVS, p.19). Toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaring, namelijk dat u niet weet wat later met hem gebeurde, gaf u aan dat hij misschien overleed (gehoor CGVS, p.19). Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg of u ondertussen reeds trachtte na te gaan of (M.) – de man waarvoor u uw land ontvluchtte – daadwerkelijk overleed of niet, gaf u aan het niet te weten en zei u dat u geen telefoonnummer had en u niet onderzocht of (M.) daadwerkelijk overleed of niet (gehoor CGVS, p.19). Van iemand die beweert zijn land te zijn ontvlucht uit vrees dat (M.) hem zal vinden en doden kan worden verwacht dat hij toch minstens pogingen doet om te achterhalen of deze persoon – die hij met een mes neerstak – nog in leven is (en beweerde actor van vervolging dus nog aanwezig is). Het feit dat u dit niet trachtte na te gaan ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Ook uw bewering dat (M.) en zijn groep u zullen doden komt niet geloofwaardig over. Toen u gevraagd werd welke groep u bedoelde, gaf u vaag aan dat (M.) luitenant was bij de rebellen (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd van welke groep (M.) luitenant was en waar hij vocht, antwoordde u ontwijkend dat hij tegen soldaten vocht. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan niet te weten voor welke groep uw neef (M.) vocht (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of u namen kende van leden van 'zijn groep' gaf u aan geen namen te kennen (gehoor CGVS, p.19). Gelet op bovenstaande onwetendheden betreffende de (M.)s' groep, maakte u uw vrees voor de vervolging door deze groep evenmin geloofwaardig.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u – volgens uw verklaringen – reeds lang doodsbedreigingen kreeg van (M.). U gaf aan dat u steeds problemen had met (M.) en dat hij u – sinds u bij hen woonde – steeds dwong om bij de Poro gemeenschap te gaan. Verder gaf u aan dat hij u steeds met de dood bedreigde. Toen u gevraagd werd hoelang deze bedreigingen reeds duurden, gaf u aan dat het was sinds u bij hem woonde (gehoor CGVS, p.16). Uit uw verklaringen blijkt dat uw vrouw en uw kinderen zes maanden vóór u wegluchtten van uit het huis waar jullie woonden. Toen u gevraagd werd waarom u toen niet met haar mee ging, gaf u vaag aan dat u er niet was toen ze en uw kinderen weggingen (gehoor CGVS, p.17). Dit argument gaat niet op, daar u eerder verklaarde dat uw vrouw voordien zei dat ze naar haar ouders zou gaan als de situatie met (M.) bleef duren en men kan verwachten van u dat u hierop zou ingaan (gehoor CGVS, p.17). Dat u zelf niet naar uw vrouw / schoonouders kon gaan omdat u nooit was in het dorp waar uw schoonouders woonden gaat evenmin op, daar men van u minstens kan verwachten dat u uw vrouw en kinderen tracht te zoeken, temeer daar u weet dat ze in het dorp Tombo Walah verblijven (gehoor CGVS, p.5 en p.17). Van iemand die reeds lang doodsbedreigingen kreeg van (M.) kan men verwachten dat deze daar iets tegen onderneemt, minstens tracht aan de situatie te ontkomen door te verhuizen. Het feit dat u dit niet trachtte na te gaan ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Overigens dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u sinds uw lidmaatschap van de Poro gemeenschap – op leeftijd van 9 à 10 jaar – en uw vertrek uit Sierra Leone geen enkele activiteit deed in de Poro gemeenschap. U gaf aan dat u geen enkele activiteit deed in de Poro gemeenschap omdat u het niet leuk vond (gehoor CGVS, p.12). Toen u opnieuw specifiek gevraagd werd of u – buiten uw initiëring – geen enkele activiteit deed in de Poro gemeenschap, bevestigde u dit. U herhaalde dat u niets deed, men het wel aan u vroeg, maar u aangaf dat u het niet wilde doen. U vervolgde dat anderen het wel wilden doen en dat die dan aan activiteiten mochten deelnemen (gehoor CGVS, p.12). Hieruit blijkt allerm minst dat de leden van de Poro gemeenschap dwang op u hebben uitgeoefend.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van *"de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel"* en van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, alsook een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker meent wel degelijk gevaar te lopen in Sierra Leone. De elementen in het dossier tonen aan dat hij aldaar geen normaal en veilig leven zal kunnen hebben. Verzoeker vreest dat hij niet kan rekenen op een afdoende bescherming van zijn autoriteiten. Volgens verzoeker geeft het CGVS blijk van een onderschatting van de moeilijkheden die verzoeker wel degelijk gekend heeft. Verzoeker verwijst naar het gehoorverslag en stelt dat het CGVS geen, minstens te weinig rekening heeft gehouden met de concrete omstandigheden en de feitelijkheid ter plaatse. Het CGVS is selectief te werk gegaan bij de analyse van verzoekers verklaringen en dit enkel in verzoekers nadeel.

Het CGVS hield geen enkele rekening met het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Sierra Leone en zijn gehoor op het CGVS, en evenmin met verzoekers analfabetisme. Het CGVS heeft geen rekening gehouden met de traumatische ervaringen die verzoeker in Sierra Leone had opgelopen, onder andere tijdens de burgeroorlog. Het is volgens verzoeker algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid. Deze redenen bieden volgens verzoeker wel degelijk een redelijke verklaring voor de eventuele hiaten in zijn geheugen en voor het feit dat hij niet meteen het correcte antwoord wist te geven op enkele aan hem gestelde kennisvragen.

Verzoeker is momenteel volop bezig bijkomende bewijzen te verzamelen die zullen aantonen dat hij wel degelijk de persoon is die hij voorhoudt te zijn en dat hij gegronde redenen had om zijn land te ontvluchten uit vrees voor vervolgingen. Omdat verzoeker in Sierra Leone – *hic et nunc* – onmogelijk een veilig bestaan kan leiden en zijn precaire leefsituatie vraagt om dringende maatregelen, had het CGVS de noodzakelijke conclusies kunnen koppelen aan de problemen van verzoeker door hem minstens een zekere vorm van tijdelijke bescherming in België toe te kennen.

Bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst vreest verzoeker hoe dan ook het slachtoffer te zullen worden van doodstraf, hetzij van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht, waarbij deze in het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht inspanningen moet doen om zijn asielrelaas met documenten te staven. Indien geen documenten kunnen worden voorgelegd, moet de asielzoeker het ontbreken ervan verantwoorden. Indien redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de asielzoeker deze bewijzen voorleggen of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen. Wanneer dit niet afdoende wordt aangetoond, kan het asielrelaas als ongeloofwaardig worden aangemerkt. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Waar verzoeker stelt dat hij traumatische ervaringen heeft ondergaan, waardoor zijn in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkige kennis volgens hem kan verklaard worden, dient vooreerst te worden vastgesteld dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofd kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Waar verzoeker nog verwijst naar zijn analfabetisme, dient opgemerkt dat de bestreden beslissing terecht vaststelt dat verzoeker op de dag van zijn asielaanvraag de documenten zelf ondertekende met perfect geschreven letters (administratief dossier, stuk 20), zodat aan deze ongeletterdheid geen geloof kan worden gehecht. Daarenboven merkt de Raad op dat analfabetisme de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen, aangezien het er niet aan in de weg staat dat verzoeker – blijkens een lezing van het gehoorverslag – op de vragen kon antwoorden en het gehoor verder op normale wijze is geschied.

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) verzoekers kennis van het lidmaatschap van zijn oom (A.J.) bij de Porogemeenschap uiterst beperkt is, (ii) verzoekers kennis betreffende zijn toetreding tot en betreffende de Porogemeenschap in het algemeen erg summier is en (iii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat (M.) hem zou vervolgen omdat hij het leiderschap van de Porogemeenschap weigerde.

Waar verzoeker stelt dat verweerder geen of minstens te weinig rekening heeft gehouden met de concrete omstandigheden en de feitelijkheid ter plaatse en selectief en enkel in zijn nadeel te werk is gegaan, toont verzoeker niet *in concreto* aan waar verweerder te weinig rekening zou houden met de concrete omstandigheden en de feitelijkheid ter plaatse, alsook waar hij selectief en in verzoekers nadeel te werk zou zijn gegaan. Verzoeker komt dan ook niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing echter niet kan weerleggen. Deze motieven, die de essentie van verzoekers relaas bevatten en niet concreet worden weerlegd, vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS